

Sajtókonferencia a nyugatnémet hírszerző szolgálat ausztriai magyar ügynökeinek tevékenységéről

Szombaton a Magyar Sajtó Házában sajtókonferencián leplezték le a nyugatnémet hírszerző szolgálat ausről magyar ügynökeinek tevékenységét. Namén i Géza a Minisztériának tájékoztatósi hivatalának vezetője megnyitójában többek között hangsúlyozta:

Kormányunk normális, sőt jó viszonyt alakított ki a törökországi magyarokkal. Készek vagyunk a kölcsönös előnyök alapján politikai, gazdasági és kulturális kapcsolatokat teremteni vagy a meglévőket fejleszteni, a megkülönböztetés szuverenitásunk és függetlenségünk fenntartásának, nem érdekünk és a jövő érdekében. A beavatkozást belügyeinkbe, a magyar állam fennálló rendje ellen irányuló felforgató aknamunkát és katonai veszélyeket.

— A nemzetközi feszültség en hűsére, a népek közötti barátság apólasára és ezen belül a magyar—osztár kapcsolatok javítására irányuló törekvéseink már régóta heves ellenzékre találunk a Német Szövetség és Köztársaság bizonyos militarista-revansista körökén. Ez a körök sajnálatos módon — viselkedtek az Ausztriában letámadott magyarok iránt, az osztrák seregek részéről megvárta a túrélmény megatartása: Igy például a Magyar Népköztársaság elleni kentevekenységre alkalmazták az Ausztriában élő magyar származású Sárvári László, vőcsendörtistét és társait. Sárváriék a nyarat német szövettség hírszerző szolgálat megbízásából és anyai támogatásával ügypökök szervezésébe és Ausztriába beutazásosn vagy turistaként kiutazó magyar állampolgárok közül, illetve a kiutazókat megkönyözve bírángató gyűjtenek a Magyar Népköztársaság belső életéől, politikai, gazdasági és katonai helyzetéről — mondta a töbök között Naményi Géza.

A „bajtársak” foglalkozása

Elsőként dr. Kiss Árpád tanító hosszúhetényi lakos számolt be arról, hogyan próbálták a Magyar Népköztársaság elleni hírszerző tevékenységbe bevonni. Az ellenforradalom után ment ki Ausztriába és a hintonburgi nevelőotthonban magyar fiatalokat tanított. Ismeretségbe került régebben kint élő magyarokkal és belépett a Magyar Harcosok Bajtársi Községe elnevezésű szervezetbe. A „nemzeti és katonai hagyományok ápolására” létrehozott szervezet korántsem a „házajuktól távoluló becsületes magyarokat” tömörítette, hanem az egykori horthysta tiszteket és volt csendőroket. A bécsi csoport két fő hangadója, Sárvári László és Sütő István például csendőrfőhadnagyként voltak. Kiss dr. elejtett szavakból, félmondatokból arra is rájött, hogy a „bajtársak” jórésze valamiféle titkos tevékenységbe vesz részt. Egyikük – Bedő Zoltán – aztán elkönyvtartotta: Magyarország elleni hírszerzők közül fel ezeket hemutattja Sütőnek, s ha az alanyok megfelelőek, Sütő Magyarországra vonatkozó híryanagokat szerez tőlük. Bedő nem egy ithoni rokont, barátot levélben is Bécsbe invitált, hogy megfelelő alanyokra találjon.

Sütő és Sárvari 1962 őszén folytat. Sütő egy alkalommal borközi állapotban panaszkodott, hogy a híryang egyre értéktelenebb, úgy hogy maga is kénytelen a formációkat gyártani.

— Röviddel kimentelek után rájöttem, milyen helytelenül eszelektem. Elein-

— Nekünk, amigrációban élő magyaroknak feltétlen kötelességünk, hogy minden módot és eszközt felhasználjunk a magyarországi rendszer megdöntésére. Elvárjuk tehát, hogy minden tekintetben segítse munkánkat — érvelt Sütő és Sárvári.

Ezúttan dr. Kiss Árpád hazatértek. Itthon a belüli elmondta, hogy a Magyar szervek megértéssel fogadták. Jelenleg pedagógusként dolgozom. Elmondhatom, hogy a szervezet vezetője Zákó András meghívott. Elmondhatom, hogy a szervezet vezetője Zákó András meghívott. Elmondhatom, hogy a szervezet vezetője Zákó András meghívott.

A rejtett magnó megállt

Ezután Seres Imre, a 78-as Pósthivatal dolgozója beszélt el, hogyan került kapcsolatba a Sárvári-féle bandával. A nemzetközi postai szállítmányok vezető kisérijeként 1960–61-ben gyakran utazott Bécsbe és ha az osztrák fővárosban volt szabadiége, gyakran megfordult a Fördös-Kiss-féle magyar vendéglőben. A szíves, bőséges Kiss ha máskor összeharagkozott Seressel, s üsütött ismerőseitől apró szívességeket kért. Hol egy rúd szaklmit, hol egy üveg hazai pálinkát, hol újságokat vitélt ki, s Seres magától értedőnek tartotta a kérések teljesését. Az ismeretség azután látszólag meghitt barátsággá vált. Kiss bemutatta Serest egy barátjának — Sárvári Lászlónak — a sima modorú Sárvári elintézte csak személyes dolgokról érdeklődött és szintén újságokat, képeslapokat, folyóiratokat kért Serestől.

Többszöri találkozás után azonban elérkezettnek látta az időt, hogy nyíltan közölje: Sere-nek együtt kell működnie velük.

A legközelebbi találkozására 1960. április 2-án Kiss lakásán került sor. Sárvári most már kórtórfalazás nélkül állt elő tervével: Seresnek be kell kapcsolódnia a hírszerző munkába. Felafozta az lesz, hogy megtigrelje, hol vannak katonai objektumok, szerezzen értesítéseket csapatmozdulatokról, s ismerős párttagoktól próbáljon információkat kapni a part belső ügyéről. Ha eredményesen „dogozik”, havonta 100 schilling üti a markát. A „családiás” eszmessere után Sárvári megnyomott egy gombot. A rejtett magnetofon leállt.

Autózás, sörözés, vacsora

Lantos Károly műzély- és motorvonatvezető lépett ezután a mikrofonhoz. Ő 1959 májusától járt vonatával Bácsba. Megismerkedett Kiss Antallal, aki autózni, sörzöni, vacsorázni vitte só, lakásán is vendégül látta. Az össze-melegedés után Lantosnak is bemutatatta jó ismerősét, Sárvári Lászlót. Következtek a szokásos kérések: újságok, folyóiratok, bélyegek, levélborítékok stb. Néhány hét múlva Sárvári az újságokon, bélyegeken kívül vasúti belső menetrendelet, térképeket is kért. Lantos meglepett kérdésre kereken kijelentette, a nyugatnémet hírszerző szervezetnek dolgozik, Kiss Antal pedig segítőtársa, sőt Fördös Flórián, az említett vendéglo másik tulajdonosa is az.

A vízirendőr „vizsgálata”

A sajtókonferencián végül Horváth Endre tartalékos százados, a MAHART tisztviselője számolt be arról, hogyan próbálták behálózni a nyugatnémet hírszerző szervek megbízottait. A fiatalember 1959-től hajósként rendszeresen járt Ausztriába és Nyugat-Németországba, s természetesen kint sok ismerősre tett szert. Így került barátságba egy Rimóczy Ervin nevű férfival, aki azután bemutatta Huber nevű magyar ismerősének. Huber közölte: Rimóczytól nagyon „kedvező tájékoztatást” kapott, s úgy véli, Horváth alkalmas bizonyos nehezebb feladatok megoldására. Huber azt hitte, hogy a leszerelt katonatiszt sértődött, a rendszerrel szembe állítható és értékes katonai értesüléseket szolgáltathat. A nyugatnémet hírszerzőnek megbízásából busás összegeket ért ellenszolgáltatásként. Horváth látszólag ráállt az alkura, de elhatározta: mihelyt hazaért, jelenti az illetékeseknek a történeteket. A hajó azonban rövid rakodás után ismét külföldre indult, s Horváthnak nem maradt ideje a jelentkezésre. Nyugat-Németországban, Passauban kötöttek ki. A vámvizsgálat után már indulásra készen álltak, amikor váratlanul a nyugatnémet vízrendőrök újabb útlevél-vizsgálatot rendeltek el. Az egyik rendőr — kezében Horváth útlevelével — felszólította a fiatalembert, mutassa meg a kabinokat. Csak az első kabinjút juttattak, amikor a rendőr papírlapot húzott elő és átadta Horváthnak. A lapon Huber üzenete állt, hogy feltétlenül akar vele találkozni Reensburgban.

A talalkozás egy regens-
burgi vendéglőben jött létre.
A beszélgetésre azonban nem
sok idő volt, Huber és a ka-
tonai szakértő ezért gyorsan
kioktatta Horváthot: szerez-
zen információkat arról, mi-
lyen a néphadsereg légvédel-
mi figyelő- és jelzőrendsze-
rének felépítése, hol helyez-
kednek el a magyar hadse-

— Tépeldötem, nem tudtam mit tegyek — folytatta Seres. A későbbiek során vámkilátás miatt bírság elé állítottak. A bécsi utaról is így véget érték, s azt hittem, hogy ily módon megszabadulok majd a kapcsolat Sárvaritól. Tévődtem. Sárvariból levelet kaptam és a börtönben egy felkészítőt bélyeg volt. Azt írta, hogy aki a bélyeg másik felével felkeres, azzal kell tartani a kapcsolatot. A levelet végül vettem a tépeldősnék. Jelentkeztem a Belügyminisztérium illetékes szervénél. Összintén merénnyel fogadtak és megnyugtattak; mivel önként jelentkeztem, nem lesz semmi bántódásom. Jelenteg is a prista dolgozom, s így kezdem az életet a sötét emlékeket elfelejtve.

Lantos, mielőtt visszakeresztelt az osztrák fővárosból, jelentkezett a magyar belügyi hatóságoknál, amelyek megköszönték bejelentését és további szerző szándékát. Így tovább is fennmaradt a kapcsolat Sárvárral. Kiss-sel, aki katonai objektumokról, vasútvonalak mellett gráfról, hídról és, más fontos létesítményekről kérte jelentéseket. Feladatul adták, hogy ismerkedjek meg párt-szervezetek vezetőivel, párttagokkal, s ha mód van rá, vigye el őket szórakozóhelyekre, beszélgetés közben pedig tudjon meg mindent, amit csak lehet. Lantos 1964 májusig tartotta a kapcsolatot Sárváriékkal.

reg légvédelmi rakétái, milyen a magyar hadsereg és a Varsói Szerződés országainak hadseregei között a kapcsolat, milyen típusú vadászgépek állnak a magyar légierők rendelkezésére, hol vannak a légvédelmi tüzérek stb.

— Ahogy hazaérkeztem, jelentést tettem a belügyi szerveknek — folytatta Horváth Endre. Képeket raktak elém, s az egyikben felismertem Hubert, azaz Sárvári Lászlót.

A sajtókonferencia Náményi Géza zárszavával ért véget.

Közyűlést tartott a Szegedi Űgyvői Kamara

Újjáavasztották az elnökséget

A Szegedi Ügyvédi Kamara — amely magába foglalja Szeged és az egész Csongrád megyei ügyvétséget — tegnap, szombaton délelőtt tartotta évi rendes és tisztújító közgyűlését Szegeden, a megyei bíróság előadótermében. A közgyűlésen megjelent és annak elnökségében foglalt helyet: *Perjési László*, a Szeged városi partbizottság első titkára, *dr. Gulácsi József*, az Igazságügyi minisztérium ügyvédi osztályának vezetője, *dr. Biczó György*, a szegedi városi tanács vb. elnöke. *Katona Sándor*, a népront megyei titkára, országgyűlési képviselő is. A közgyűlésen jelen volt a megyei igazságszolgálat szervei, a bíróság, ügyészség, rendőrség, valamint a József Attila Tudományegyetem jogi karának és a Magyar József Szövetkezési megyei szervezete vezetőinek képviselője.

A Szegedi Üvegvidéi Kamarának elnökségének végzett munkájáról és a jövő tennivalóiról dr. Erdőhi Sándor kamarai elnök tartott beszámolót. A megye üvegvidéke általában a szocializmust építő társadalmunk érdekében a szocialista törvényességnek megfelelően végzi jogi tevékenységét. Az

üggyedség, — mint az értelmiség része — politikailag és szakmailag tovább képezi magát, hogy sajátos feladatait még teljesebben végezhesse. Az ügyvédi kamarának a jogi munkálkodást gazdagító kapcsolatainak az igazságügyi szervekkel, a Szegedi József Attila Tudományegyetem jogi karával, Ezeket a kapcsolatokat azonban még tartalmasabbá kell tenni.

Az ügyvédi kamara — egybevéve között — szívesleg tekint a termelőszövetkezetek jogvédelmére. A kamara azonban tiltakozik az olyan jelenségek ellen, hogy a közös gazdaságok jogvédelmére az ügyvédi munkafőzsdéseket kizárva — másod vagy harmadállások útján „biztosítják”.

Az ügyvédi munkaközösségek és a kamara elnöksége *tevékenységének szüntetését* erősiteni kell, mert ez fontos feltétele annak, hogy az ügyvédek érdemi tevékenységben *teljességgel* érvényesüljenek a jogalkalmazás jogpolitikai irányelvei. Ehhez szükséges mind a *politikai*, mind a *szakmai* műveltség további gazdagítása.

ság titkára a megyei igazságszolgái pártbizottság, majd dr. Gulácsai József, az Igazságügyminisztérium nevében köszöntötte a közgyűlést, s kívánt további eredményes munkálkodást az ügyvédségnek. Mindketten szoltak az ügyvédség életét, munkáját érintő időszerű kérdésekről.

Az ellenőrző bizottság beszámolóját *dr. Pertich István*, s a kamara jövő évi költségvetési előirányzatát *dr. Penczi András* terjesztette elő, s ezeket a közgyűlés elfogadta. Ezután a közzevülés — amely *dr. Hajdú Béla* elnöklétével végente munkáját — titkos szavazással megválasztotta a Szegedi Ügyvédi Kamara tiszttségűségeit.

A kamara elnöke: *dr. Erdélyi Sándor*, elnökhelyettesei: *dr. Draskóczy Ede*, titkára: *dr. Papp István*. Felvélmi megbízott *dr. Jéddi Károly*. A kamara elnökségének tagjai: *dr. Bogdán László* (Szeged), *dr. Horváth János* (Makó), *dr. Kópesányi Dezső* (Hódmezővásárhely), *dr. Móczár Andor* (Szeged), *dr. Stern Rudolf* (Szenes), *dr. Szűcs Ferenc* (Szeged), *dr. Tószegi Ferenc* (Csongrád).

Unalom

— a mellényzsebben

Új vígjáték bemutatója a Kamaraszínházban

(Foto: Siflis)

A darabbeli Csóri család (Miklós Klára, Kormos Lajos és Demjén Gyöngyvér)

A Vigjáték Igazi címe: *Japjúgúrú a medénysebbe*. Hogy mégis kifordítottam; az nem csupán a szójáték kedvéért történt. Inkább jelmezezt akarom ezzel Tóth Miklós és Visky András zónás vigjátékát. Mert ennek a vigjátéknak valóban a szórakoztatás, az üde nevetetés, az izlés, jó humor a legszembetűnőbb sajátossága, az unalmat ezúttal csakugyan elűzi — a mellénysebbe. Vigjátéknál ez csak természetföl — szólhat közbe bárki. De nem, nem olyan természetes, mert nem terem olyan bokrosan a köznapdi humor mai témákról, hogy felűnő ne lenne, ha három felvonáson keresztül jut elég patron társadalmi problémák felakado nevetésére. Nem mondom, hogy a szerző mélyre ás a lényben, inkább csak a felszínt kevergeti, de humorának építőköveit magából a témából fejtí ki, azokat dramaturgiailag is megalkotja. Jó, kényrgós, változatos medet, szab a esztétikumnak, s egy-két dramaturgiai greszeségtől eltekintve celföldtösen, jó színpadi érzékkel halad a megoldás felé.

A könnyed szórakoztatás

sikerehez nagymértékben hozzájárult Visky András zenéje. Dallamai kedvesek, fülbemászóak, izlások, s a dalbetétek szövegírójának, G. Dénes Györgynek is sikerült a verseket a vigjáték és a zene hangulatába illeszteni.

A kamaraszínházi bemutatót bizonyára sikernek szánta a színház igazgatósága, ezért biztosított a vizsgálóhoz garantáltan erős szerepcsatást. *Miklós Klára, Demjén Gyöngyvér, Décsy Györgyi, Kormos Lajos, Págonyi Nándor, Király Levente*... — sok-sok dráma illetve operett nagy szerepeiben edzett művészek. Tehetségüket nem állította próbára a „Jeszygumi” a mellényzebben” bemutatója, de színtes alkalmat kínált arra, hogy játékaikkal szórakoztassák a vizátek humorát. Úgy éreztem, Szász Károly rendezővel együtt nemcsak repórterkálták, hanem, tovább „alkotották” Tóth Miklós vizátekát. Sok rendezői és színészi ötlet festészi meg az együttes közönségsikerben, melynek része a többi szerelő is — a kitűnő gyermekszereplő *Szegevári Menyhért* és a felszeg haratót alakító *N. Szabó Sándor*.

Sz. Simon István